

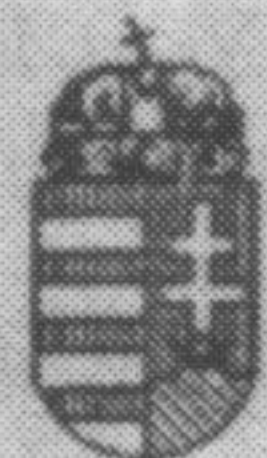
Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.20.422/2012/3.

ÉRKEZETT

Dátum: 2012. 10. 08.

Határidő:

Ügyszám:

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 14.

FŐLAJSTROMSZÁM
KÉZÍRATON

Postán / Gyűjtőpostán / Személyesen / E-mailen / Faxon

Érkezett: 2012 - 03 - 27

FÉLDIANY: IV.....

MELLEKLET: KÖZTUK.....

FŐLAJSTROMSZÁM: 2013/11
UTÓÍRATON:

A Fővárosi Ítéltábla az Oppenheim Ügyvédi Iroda () ügyintéző: () ügyvéd) által képviselt Vattamány Zsolt () felperesnek a Harsányi és Baltay Ügyvédi Iroda () ügyintéző: dr. () ügyvéd) által képviselt () alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. január 17-én kelt 19.P.23.013/2011/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A www.facebook.com/janivalsag honlapon jelentette meg az alperes azt a plakátot, amely a vadnyugati filmekből ismert körözési értesítőt formálta.

Erre helyezte el a felperes fényképét, és azon angol nyelven a „WANTED”, „DEAD OR ALIVE” és „REWARD \$5000” felirat szerepelt. A plakát egy utcai buszmegálló oldalán, egy ún. citylight berendezésen is elhelyezésre került és a körözési értesítő a felperesről 2011. május 30. óta az interneten is látható.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az ábrázolás sérti a személyhez fűződő jogát, ahhoz képmását jogosulatlanul használták fel, illetőleg valótlan tényállítást tartalmaz.

A jogsértés megállapításán túl kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, kötelezze a facebook bejegyzés eltávolítására, illetőleg az ítélet rendelkező

részét saját költségén hozza nyilvánosságra a www.facebook.com/janivalsag oldalán, és annak elérhetőségét legalább 30 napig biztosítja.

Az alperes a kereset elutasítását kérte állítva, hogy alkotásával egy közéleti kérdésben alkotott véleményét tette közzé. A felperes politikai közszereplőnek minősül, így az átlagosnál fokozottabban köteles tűrni a véleménynyilvánítást, ezért megalapozatlan a kereseti kérelme.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 22.500 Ft + áfa perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 27.000 Ft kereseti illetéket.

Az ítélet indokolásában ismertette az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, a 7. § (1) bekezdését, a 8. § (1) bekezdését, az 54. § (1) bekezdését, az 59. § (1) bekezdését, a 61. § (1)-(2) bekezdését, az Európai Emberi Jogi Egyezmény 10. cikkének 1-2.pontját, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 19. cikkének 1., 2., 3. bekezdését, továbbá a Ptk. 75. § (1) és (3) bekezdését, a 76. §-át, a 78. § (1)-(2) bekezdését és a 80. § (1)-(2) bekezdését, valamint a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalását, a Ptk. 81. § (1) bekezdését, a PK 13. számú állásfoglalást, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB számú és a 36/1994. (VI. 24.) AB számú határozatát annak indokolásával együtt.

Ezen túlmenően hivatkozott a Pp. 3. § (5) bekezdésére, a 4. § (1) bekezdésére, a 163. § (1), (2) és (3) bekezdésére, a 164. § (1) bekezdésére és a 206. § (1) bekezdésére.

Az elsőfokú bíróság általánosságban fontosnak tartotta rögzíteni, hogy jogalkalmazó szervezetként még csak érintőlegesen sem politizálhat, és a közéleti politikai vitákban nem foglalhat állást.

A jogalap tekintetében kiemelte, hogy a felperes jogi álláspontja szerint azzal, hogy a facebook oldalra az alperes elhelyezte az általa készített körözési értesítőt, megsértette személyiségi jogát és fényképének felhasználásával azt a látszatot keltette, mintha bűncselekményt követett volna el, ezzel átlépve még a közszereplők esetén alkalmazható tágabb korlátokat is.

Az alperes szerint azonban a véleménynyilvánítás egy speciális formájáról van szó, amelyben az iskola átszervezésekkel kapcsolatos kritikájának adott hangot. A vadnyugati filmekből ismert körözési értesítő folytán senki sem gondolhatta, hogy itt egy tényleges büntetőeljárás során alkalmazott megoldásról van szó. A perbeli számítógépes alkotás a szabad véleménynyilvánítás korlátai között személyes véleményének adott hangot, ezzel kifejezve bírálatát a felperes közéleti politikai tevékenységéről.

Az elsőfokú bíróság a keresetet a jogalap vonatkozásában nem találta alaposnak.

Indokolása szerint az emberi méltósághoz fűződő jog megsértése akkor állapítható meg, ha a közlés valakit emberi mivoltában támad, emberhez méltatlan kifejezéseket tartalmaz. Azonban jelen esetben a közlésből egyértelműen felismerhető, hogy nem egy tényleges bűnügyi körözésről van szó. Az átlagolvasó, a néző tisztában lehet azzal, hogy Magyarországon a hatóságok ilyen körözést nem alkalmaznak, tehát a közlés nem egy tényleges, folyamatban levő büntetőeljárásról számol be. A becsület védelméhez fűződő személyiségi jog megsértése pedig akkor következik be, ha valakiről valótlanul állítják, hogy bűncselekményt követett el.

Az elsőfokú bíróság szerint összességében nem állítja a perbeli közlés azt, hogy a felperessel szemben ténylegesen büntetőeljárás folya és ilyen hamis látszatot sem kelt. Tartalmilag egyetértve az alperessel azt állapította meg, hogy itt a véleménynyilvánítás egy speciális formájáról van szó, és a felperesnek mint politikai közszereplőnek az átlagosnál

sokkal erőteljesebben kell túrnie a politikai, közéleti tevékenységével kapcsolatos kritikát és a számára akár sértő véleménynyilvánításokat is.

Az elsőfokú bíróság ilyen indokolás mellett jogalap hiányában a felperes keresetét elutasította, és erre figyelemmel az igényelt jogkövetkezményeket érdemben már nem vizsgálta.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetének megfelelő döntés meghozatalát, valamint az alperes perköltségben való marasztalását.

Az elsőfokú határozatban foglaltak ismertetését követően kifejtette, hogy tévesen, jogszabálysértő módon állapította meg a bíróság azt, hogy keresetének jogalapja nem megalapozott, mert a perbeli közlés a véleménynyilvánítás határát túllépte, még a politikai közszereplőkre vonatkozó tágabb határokat is. Tévesen értékelte az elsőfokú bíróság az alperesi véleménynyilvánítást olyannak, amely a politikai közszereplő tekintetében megengedett. E körben hivatkozott a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmányának 19. cikkére, az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről Szóló Egyezmény 10. cikkére, valamint az Alkotmánybíróság 36/1994.(VI. 24.) AB számú határozatának indokolására, majd kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem volt tekintettel arra, hogy a közszereplők személyiségi jogainak védelme a közéleti tevékenységükkel összefüggésben is indokolt, és a közszereplők sem kötelesek minden esetben túrni személyhez fűződő jogaik megsértését, hiszen azt mindenki köteles tiszteletben tartani.

Az alperesi ábrázolás körözött bűnözőként mutatta be, ez különösen jogsértő tekintettel arra is, hogy az az átlagolvasó számára minden egyéb magyarázó kommentár nélkül jelent meg, és abból nem tűnik ki, hogy milyen tevékenység kritikájaként, illetőleg bírálataként készült a plakát, így ezáltal önkényesnek, öncélúnak minősül, ami súlyosan jogszabálysértő. Hangsúlyozta, hogy a plakát nem az iskola összevonásokat kritizáló vélemények sokasága mellett jelent meg, hanem minden egyéb, az iskolabezárásra utaló komment és magyarázat nélkül. Az alperes egyértelműen bűncselekmény elkövetőjeként, körözött bűnözőként ábrázolta és tüntette fel, ami megengedhetetlen egy olyan felületen, amely a világ bármely olvasója, internetezője számára elérhető. A honlapot olvashatják az önkormányzat külföldi testvérvárosának képviselői is, akik nem lehetnek tisztában a magyarországi körözési gyakorlattal. Rámutatott arra is, hogy a nemzetközi gyakorlatban az alperes által alkalmazott körözési értesítő a háborús bűnösök és egyéb köztörvényes, súlyos bűncselekményt elkövetők esetén használatos. Ezáltal nem helytálló az az álláspont, mely szerint a western filmekből ismert körözési értesítő nem egy alkalmazott eljárás.

Mindezeknek megfelelően kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását.

Az alperes érdemi ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy karikatúráról, viccről van szó, és nem tüntették fel a felperest bűnözőként. A perbeli esetben egy olyan véleménynyilvánítás történt, amely nem a felperes személyéről, hanem tevékenységéről fogalmazott meg kritikát; amely ábrázolás nem indokolatlanul bántó, sértő. Hangsúlyozta, hogy egy véleményről van szó, egy közszereplő működését érintő kritikáról, amit az átlag emberek nem vesznek komolyan.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelésével helyesen állapította meg a tényállást, amelyre alapított érdemi döntése helytálló, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének és a Pp. 254. § (3) bekezdésének megfelelően helybenhagyta, annak helyes indokai alapján.

Az elsőfokú bíróság az alkalmazandó jogszabályokat kimerítően ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csak visszautal, és a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőkre mutat rá.

A véleménynyilvánítás szabadságának alkotmányos védelme körében az Alkotmánybíróság a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatában azt mondta ki, hogy a vélemény annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védett, tehát mindenféle közlés szabadságát magába foglalja, függetlenül a közlés módjától, értékétől, valóságtartalmától, ezért a bíróság a vélemény érték- és igazságtartalmával nem foglalkozhat, mert ennek megítélése nem feladata. Ebből következően a véleménynyilvánítás csak akkor válik jogellenessé, ha a bíráló túllépi a szabad véleménynyilvánítás határait, ha a bírálat önkényes, nem felel meg az emberi gondolkodás, az ítéletalkotás elemi szabályainak, a társadalmi rendeltetésének.

Az Alkotmánybíróság a véleménynyilvánítás szabadságával, terjedelmével és annak korlátaival foglalkozó több határozatában rámutatott arra, hogy a kritikát, véleménynyilvánítást, a véleményt adó személy személyes értékítéletét alkotmányos védelem illet meg, még akkor is, ha az esetleg hamis, nem a valóságnak megfelelő, vagy érzelmen alapuló és módjában, hangvételében kifogásolható.

A bíróságnak figyelemmel kellett lenni arra is, hogy a kifogásolt közlés milyen szövegkörnyezetben, közegben, milyen előzményeket követően került nyilvánosságra, és az adott tényállás, a kifogásolt szöveg, a szóhasználat alapján kellett döntenie abban a kérdésben, hogy megvalósult-e jogsértés.

A Face-bookon elhelyezett plakáton, körözési értesítőn, amelynek során a felperes képmása is felhasználásra kerül az alperes humorosan, bulvárosítottan mutatta be a felperes személyét, akit az iskola-átszervezésekkel kapcsolatban kritizált. Ez a vadnyugati filmekből átvett ábrázolási mód számítógépes alkotás a véleménynyilvánítás körében nem lépte át a jogszabály és az alkalmazott bírói gyakorlat szerinti kereteket, figyelemmel arra is, hogy a felperes a helyi politikai élet közszereplője, akinek bírálatokkal szemben tágabb a tűrőhatára.

Ez a véleménynyilvánítás összefüggött a kerület lakosai előtt ismert ténnyel, hogy az iskola összevonással az érintett tanulók, szülők, tanárok és egyéb érintettek különböző fórumokon hevesen tiltakoztak az iskolák egybeolvasztása ellen, illetve az önkormányzati képviselők interpelláltak is ez ügyben.

Az alperes ilyen körülmények közt készítette el a sérelmezett plakátot, amely erőteljes véleménynyilvánítás, azonban nem hordozza azt a tartalmat, amit a felperes kereseti kérelmében sérelmezett, a felperest nem tüntette fel bűncselekmény tényleges elkövetőjeként, nem sértette emberi méltóságát, becsületét és jóhírnevét sem.

Az átlagpolgár számára is egyértelműen kitűnt, hogy nem egy valós, büntetőjogilag alkalmazott eljárásról van szó, nem kelti azt a látszatot sem, hogy a felperes ellen büntető eljárás folya, hogy bűncselekményt követett volna el. Nem fogadható el az a felperesi álláspont sem, hogy ezen közlés alapján az átlagolvasó előtt bűnözőnek tűnne fel.

Ez egy erőteljes alperesi véleménynyilvánításnak minősül, amely nem haladja meg a felperes, mint közszereplő esetén elfogadható kereteket.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a perbeli, felperes képmásával illusztrált bírálatot kifejező plakát és szöveg annak ellenére, hogy nem tekinthető sem túl szellemesnek, sem túl ízlésesnek, azonban ennek ellenére olyan véleménynyilvánításnak minősül, amit nem lehet indokolatlanul bántónak, sértőnek vagy megalázónak tekinteni.

A plakáton közöltek minősítése, értékelése során nem a felperes szubjektív érzésének van elsődleges jelentősége, hanem az ábrázolást objektíven, az átlagembereknél leszűrhető jelentéstartalom alapján kell megítélni. A sajtó-helyreigazítási eljárásban a bíróságnak nem lehet feladata a kultúrált véleményalkotáshoz való „szoktatás”, mert a kritika értékelése, minősítése nem képezheti a sajtó-helyreigazítási per tárgyát.

Mindezekből következően a Fővárosi Ítéltábla összességében úgy ítélte meg, hogy a felperesnek, mint a helyi közélet szereplőjének a tevékenysége miatt kialakult per tárgyává tett véleményt el kell tűrnie, így emiatt a személyhez fűződő jog védelmére irányadó igényei megalapozatlanok.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a fellebbezési eljárásban felmerült perköltségek megfizetésére a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján köteles.

Budapest, 2012. szeptember 11.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

